

GROZĪJUMS TRANZĪTA ROKASGRĀMATĀ – PRECES, KURAS PĀRVIETO AR STACIONĀRĀM TRANSPORTA IEKĀRTĀM

Pievieno šādu jaunu punktu “VI.3.11. Preces, kuras pārvieto ar stacionārām transporta iekārtām”

VI daļa. Vienkāršojumi

VI.3. Vienkāršojumu apraksts

VI.3.11. Preces, kuras pārvieto ar stacionārām transporta iekārtām

VI.3.11.1. Preces, kuras pārvieto ar stacionārām transporta iekārtām

*SMK ĪA 321. pants
KTK I papildinājuma
53. pants*

Šis vienkāršojums attiecas uz precēm, kuras pārvieto ar stacionārām transporta iekārtām, un tam nav vajadzīga atļauja. Uzskata, ka precēm, kuras pārvieto ar stacionāru transporta iekārtu, Savienības/kopīgā tranzīta procedūru piemēro, kad tās nogādā muitas teritorijā vai kad tās nonāk stacionārajā transporta iekārtā šajā teritorijā.

Tranzīta procedūru uzskata par pabeigtu šādos gadījumos:

- (a) ir izdarīts attiecīgais ieraksts saņēmēja tirdzniecības reģistros vai
- (b) stacionārās transporta iekārtas operators ir apliecinājis, ka ar stacionāro transporta iekārtu pārvietotās preces:
  - (i) ir pienākušas saņēmēja iekārtā;
  - (ii) ir pieņemtas saņēmēja sadales tīklā vai
  - (iii) ir atstājušas Savienības muitas teritoriju vai kopīgā tranzīta valsti.

Tranzīta procedūras izmantotājs ir stacionārās transporta iekārtas operators, kas veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī vai kopīgā tranzīta valstī, caur kuru preces nonāk muitas teritorijā vai kurā sākas pārvietošana. Stacionārās transporta iekārtas operators pilda arī pārvadātāja funkcijas.

Procedūras izmantotājs un muitas dienests vienojas par pārvietoto preču muitas uzraudzības metodēm.

*SMK 79. pants
KTK I papildinājuma
113. pants*

Ja pārvietošanā ir iesaistīts vairāk nekā viens stacionārās transporta iekārtas operators, atbildīgi var būt visi operatori. Tomēr procedūras izmantotājs joprojām ir tikai pirmais operators.

Caur stacionārām transporta iekārtām ievesto un izvesto preču apjomu mēra un kontrolē valsts līmenī. Ja preces pārvieto no vienas valsts uz citu, muitas dienestiem būtu vienam otru jāinformē par tranzītā esošajiem apjomiem, T1 un T2, un, ja nepieciešams, arī par

brīvā apgrozībā esošajiem apjomiem.

Virtuālie tirdzniecības centri (ES)

Virtuāls tirdzniecības punkts (VTP) ir nefizisks centrs, kura mērķis ir tirdzniecība dabasgāzes tirgos. Tajā ir pārstāvētas visas ievēšanas un izvešanas vietas minētajā tirgus zonā. VTP var iesniegt deklarāciju par tādu preču laišanu brīvā apgrozībā, kuras fiziski tiek uzglabātas citā dalībvalstī nevis tajā, kurā deklarācija tiek iesniegta; tomēr šis vienkāršojums ir iespējams tikai centralizētas muižošanas gadījumā un tam ir vajadzīga centralizētas muižošanas atļauja. Tas nozīmē, ka pirms preču izlaišanas ir jānotiek informācijas apmaiņai starp muižas iestādi, kurā iesniegta deklarācija laišanai brīvā apgrozībā (muižas dienests, kas pārbauda VTP attiecībā uz konkrētajiem sūtījumiem) un muižas iestādi, kurā preces tika uzrādītas (muižas iestāde, kura atbild par vietu, kur preces atradās / tika izplatītas).

*KTK I papildinājuma
54. pants*

Uzskaitītās kopīgā tranzīta valstis ir nolēmušas nepiemērot šo procedūru un ir paziņojušas savu lēmumu Komisijai: Šveice, Ziemeļmaķedonija, Norvēģija un Serbija.